

УДК: 35.077

Бельська Тетяна Валентинівна,

доктор наук з державного управління, доцент кафедри менеджменту і адміністрування, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, 61002, Харків, вул. Маршала Бажанова, 17, тел.: (066) 450 62 12, e-mail: tanyu_belska@ukr.net

ORCID: 0000-0002-2792-4700

Бельская Татьяна Валентиновна,

доктор наук по государственному управлению, доцент кафедры менеджмента и администрирования, Харьковский национальный университет городского хозяйства имени А. Н. Бекетова, 61002, Харьков, ул. Маршала Бажанова, 17, тел.: (066) 450 62 12, e-mail: tanyu_belska@ukr.net

ORCID: 0000-0002-2792-4700

Bielska Tetiana Valentynivna,

Doctor of Science in Public Administration, Associate Professor of the Department of Management and Administration, Kharkiv National University of Urban Economy named after O. M. Beketov, 61002, Kharkiv, Str. Marshala Bazhanova, 17, tel.: (066) 450 62 12, e-mail: tanyu_belska@ukr.net

ORCID: 0000-0002-2792-4700

Хомайко Ксенія Олександрівна,

аспірант кафедри менеджменту і адміністрування, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, 61002, Харків, вул. Маршала Бажанова, 17, тел.: (098) 222 68 27, e-mail: kseniakhomaiko@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3203-6185

Хомайко Ксения Александровна,

аспирант кафедры менеджмента и администрирования, Харьковский национальный университет городского хозяйства имени А. Н. Бекетова, 61002, г. Харьков, ул. Маршала Бажанова, 17, тел.: (098) 222 68 27, e-mail: kseniakhomaiko@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3203-6185

Khomaiko Kseniia Oleksandrivna,

postgraduate student of the Department of Management and Administration, Kharkiv National University of Urban Economy named after O. M. Beketov, 61002, Kharkiv, Str. Marshala Bazhanova, 17, tel.: (098) 222 68 27, e-mail: kseniakhomaiko@gmail.com

ORCID: 0000-0002-3203-6185

OI <https://doi.org/10.31618/vadnd.v1i12.80>

СПІВРОБІТНИЦТВО ОРГАНІВ ВЛАДИ З МІЖНАРОДНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Анотація. У статті розглядаються концептуальні підходи до питання співробітництва органів влади з міжнародними організаціями; відзначається, що Україна займає активну позицію на міжнародній арені та спрямовує свої зусилля на активну співпрацю з міжнародними організаціями. Співпраця органів влади з іноземними партнерами зображається як безперервний процес комунікацій, діалогу, зіставлення та взаємного пристосування незбіжних і навіть конфліктних інтересів та цінностей. Авторами акцентується увага на тому, що міжнародні міжурядові та неурядові організації все більш активно залучають представників органів влади та громадськості з різних регіонів України до реалізації спільних проектів. Реалізуючи проекти, міжнародні організації впливають на державну політику.

Акцентовано особливу увагу на тому, що питанням співробітництва органів влади України з міжнародними організаціями приділяється особлива увага та присвячена окрема група законодавчих та нормативно-правових документів, зокрема: Конституція України, Закони України “Про засади внутрішньої і зовнішньої політики”, “Про міжнародні договори України”, “Про транскордонне співробітництво”, “Про засади державної регіональної політики” та ін. Цього напрямку стосується й низка міжнародних нормативно-правових актів, зокрема: Європейська хартія місцевого самоврядування, а також окремі документи Європейського Союзу, що регулюють процедуру взаємодії ЄС з його сусідами. Тобто Україна має ґрунтовну нормативну базу з питань міжнародного співробітництва.

Доведено, що активізація міжнародного діалогу викликала багато питань щодо процесу управління та координації органами влади міжнародного співробітництва. Серед факторів, що визначають встановлення зовнішніх зв'язків на регіональному рівні, є складні внутрішні процеси демократичної трансформації, які впливають на напрями та суб'єкти побудови міжнародних відносин. Запропоновані в даній статті підходи до питання співробітництва органів влади з міжнародними організаціями спираються на аналіз накопиченого міжнародного досвіду, а саме вирішення системних конфліктів у сфері регулювання міжнародного співробітництва регіонів.

Ключові слова: співробітництво органів влади з міжнародними організаціями, міжнародні організації, міжнародні відносини, міжнародне співробітництво, органи державної влади.

СОТРУДНИЧЕСТВО ОРГАНОВ ВЛАСТИ С МЕЖДУНАРОДНЫМИ ОРГАНИЗАЦИЯМИ КАК ВАЖНЫЙ АСПЕКТ СОЦИАЛЬНО- ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ УКРАИНЫ

Аннотация. В статье рассматриваются концептуальные подходы к вопросу сотрудничества органов власти с международными организациями; отмечается, что Украина занимает активную позицию на международной арене и направляет свои усилия на активное сотрудничество с международными организациями. Сотрудничество органов власти с иностранными партнерами изображается как непрерывный процесс коммуникаций, диалога, сопоставления и взаимного приспособления несовпадающих и даже конфликтных интересов и ценностей. Авторами акцентируется внимание на том, что международные межправительственные и неправительственные организации все более активно привлекают представителей органов власти и общественности из разных регионов Украины для реализации совместных проектов. Реализуя проекты, международные организации влияют на государственную политику.

Акцентируется особое внимание на том, что вопросам сотрудничества органов власти Украины с международными организациями уделяется особое внимание и посвящена отдельная группа законодательных и нормативно-правовых документов, в частности: Конституция Украины, Законы Украины “Об основах внутренней и внешней политики”, “О международных договорах Украины”, “О трансграничном сотрудничестве”, “Об основах государственной региональной политики” и др. Этого направления касается и ряд международных нормативно-правовых актов, в частности: Европейская хартия местного самоуправления, а также отдельные документы Европейского Союза, регулирующих процедуру взаимодействия ЕС с его соседями. То есть Украина имеет основательную нормативную базу по вопросам международного сотрудничества.

Доказано, что активизация международного диалога вызвала много вопросов относительно процесса управления и координации органами власти международного сотрудничества. Среди факторов, определяющих установление внешних связей на региональном уровне, являются сложные внутренние процессы демократической трансформации, которые влияют на направления и субъекты построения международных отношений. Предложенные в данной статье подходы к вопросу сотрудничества органов власти с международными организациями опираются на анализ накопленного международного опыта, а именно решения системных конфликтов в сфере регулирования международного сотрудничества регионов.

Ключевые слова: сотрудничество органов власти с международными организациями, международные организации, международные отношения, международное сотрудничество, органы государственной власти.

COOPERATION OF AUTHORITIES WITH INTERNATIONAL ORGANIZATIONS AS AN IMPORTANT ASPECT OF SOCIAL AND ECONOMIC DEVELOPMENT OF UKRAINE

Abstract. The article deals with conceptual approaches to the issue of cooperation of state authorities with international organizations; it is noted that Ukraine takes an active position on the international arena and directs its efforts to ac-

tive cooperation with international organizations. The cooperation of authorities with foreign partners is portrayed as an ongoing process of communication, dialogue, comparison and mutual adaptation of unmatched and even conflicting interests and values. The authors emphasize attention to the fact that international intergovernmental and non-governmental organizations are increasingly attracting representatives of government bodies and the public from different regions of Ukraine to implement joint projects. International organizations influence the state policy during projects' implementation.

Special attention is paid to the fact that the issue of cooperation between the Ukrainian authorities and international organizations is paid special attention and a separate group of legislative and regulatory documents is devoted, in particular: the Constitution of Ukraine, the Laws of Ukraine "On the Principles of Internal and Foreign Policy", "On International Treaties of Ukraine", "On Transfrontier Co-operation", "On the Principles of State Regional Policy" and others. A number of international legal acts, in particular: the European Charter of Local Self-Government, as well as certain documents of the European Union, regulating the procedure of cooperation between the EU and its neighbors, are also relevant in this direction. That is, Ukraine has a thorough regulatory framework for international cooperation.

It has been proved that the intensification of the international dialogue caused a lot of questions regarding the process of management and coordination of authorities of international cooperation. Among the factors that determine the establishment of external relations at the regional level are complex internal processes of democratic transformation that influence the directions and subjects of the construction of international relations. The approaches proposed in this article to the issue of cooperation between the authorities and international organizations are based on the analysis of the accumulated international experience, namely the resolution of systemic conflicts in the sphere of regulation of international cooperation of the regions.

Keywords: international organization; international; UN; international relations; international cooperation; public authorities.

Постановка проблеми. Процеси глобалізації та міждержавної інтеграції призводять до певних змін у світовій політиці, що спонукає до посилення ролі міжнародних організацій у міжнародних відносинах, зміцнення міжнародної кооперації, розвитку економічного, науково-технічного та культурного співробітництва із зарубіжними партнерами.

Регіональні міністерства та відомства різного профілю встановлюють

міжнародні контакти, що охоплюють низку питань, які постійно збільшуються: від обміну досвідом та узгодження дій у сфері регіонального розвитку, захисту навколишнього середовища, соціальної політики до реалізації спільних проектів у сфері економіки, освіти або спорту. Органи влади в Україні при укладанні міжнародних договорів, беруть на себе зобов'язання в рамках участі в союзи про надання організаціям можливо-

сті втручання у сферу інтересів нашої країни, що зафіксовано внутрішнім законодавством.

Активізація міжнародного діалогу викликала багато питань щодо процесу управління та координації органами влади міжнародного співробітництва. Серед факторів, що визначають встановлення зовнішніх зв'язків на регіональному рівні, є складні внутрішні процеси демократичної трансформації, які впливають на напрями та суб'єкти побудови міжнародних відносин. Запропоновані у цій статті підходи до питання співробітництва органів влади з міжнародними організаціями спираються на аналіз накопиченого міжнародного досвіду, а саме вирішення системних конфліктів у сфері регулювання міжнародного співробітництва регіонів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанню дослідження теоретичних та практичних аспектів стосовно співробітництва органів влади з міжнародними організаціями та розвитку зовнішньої політики присвячено багато праць відомих вітчизняних науковців, як-то: Ю. Аверьянов, Р. Агранофф, О. Амосов, Н. Сидоренко.

Окремі аспекти співробітництва України з міжнародними організаціями у митній сфері вивчали такі вітчизняні й зарубіжні науковці, як І. Бережнюк, Г. Борисов, О. Вотченікова, С. Галько, А. Духневич, М. Каленський.

Дослідження міжнародного співробітництва правоохоронних органів є предметом наукового аналізу у працях таких провідних учених-юристів: О. Бандурки, Ю. Битяка, О. Музичука, Д. Горбача, О. Кривен-

ка, Д. Савочкіної, О. Конопляника та ін. Однак проблеми, пов'язані з міжнародним співробітництвом органів влади з міжнародними організаціями потребують подальшого і більш глибокого вивчення та систематизації.

Мета статті полягає у комплексному дослідженні концептуальних підходів до питання співробітництва органів влади з міжнародними міжурядовими та неурядовими організаціями, а також формування перспектив розвитку та шляхів удосконалення міжнародного співробітництва.

Виклад основного матеріалу. На сучасному етапі глобалізації співробітництво України з міжнародними організаціями є одним із пріоритетних напрямів формування стратегії розвитку зовнішньополітичної діяльності для кожної з країн світу.

Історія сучасних міжнародних відносин розпочинає свій відлік з періоду Пізнього Середньовіччя — зародження та розквіту національних держав й розколу християнського світу, Великих географічних відкриттів. Відносини між державами починали складатися за умов відсутності авторитету світської влади на наддержавному рівні, тому просування національних інтересів відбувалися в умовах міждержавної анархії, результатом чого стали війни та конфлікти між учасниками міжнародних відносин.

Осмилення міжнародної політики відбувалося в рамках філософії мислителів Нового часу (епохи Модерну), зокрема: Макіавеллі, Гуччардіні, Ботеро, Гроцієм, Рішельє, Гоббсом та ін. [1]. Однак у своїх фі-

лософських працях автори розглядають міжнародні відносини як аспект навколишнього світу. Згодом Гегель, Сен-Симон, Кант, праці яких окреслюють у дві філософські тенденції: історизм та доктрина “відкритої історії”, теоретично осмислюють міжнародні відносини. Із середини ХХ ст. міжнародні відносини виокремлюють із філософії. Для урегулювання відносин між країнами світу виникає поняття “міжнародне співробітництво”.

Дефініція “міжнародне співробітництво” відображає такий процес взаємодії двох або кількох держав, в якому виключається застосування збройного насильства та домінують пошуки реалізації спільних інтересів [2, с. 68]. Усупереч повсякденному розумінню, співробітництво — це не відсутність конфлікту, але й “позбавлення” від його крайніх, кризових форм. Ж. Деррієнник зазначав, що “два учасники знаходяться у стані співробітництва, коли кожний з них може бути задоволений тільки в тому випадку, якщо задоволений й інший, тобто коли кожен з них може домогтися досягнення своєї мети тільки тоді, коли цього може домогтися й інший...” [3, с. 110]. Співробітництво передбачає двосторонню та багатосторонню дипломатію, результатом якої стає укладення різного роду угод, які передбачають спільне регулювання певних питань.

Міжнародне співробітництво засноване на розумінні сучасного світу як єдиного простору, структурованого різноманітними та все більш взаємозалежними мережами соціальних взаємодій, як процес поступового

формування глобального громадянського суспільства. Воно трактує зміни, що відбуваються нині у світі, як процес створення нової дійсності, для якої характерні тотальна взаємозалежність та фундаментальна зміна всіх основних параметрів міжнародних відносин.

У ХХ ст. міждержавне співробітництво стає багатостороннім. При цьому багатосторонність — це вияв різноманіття суб’єктів співробітництва: держав, транснаціональних фірм, банків, фінансових груп, комун, етносів, професійних об’єднань, які володіють різними спонукальними інтересами та можливостями [4]. Концептуальні підходи стосовно питання співробітництва органів влади з міжнародними організаціями є системою поглядів розуміння явищ і процесів, єдиний, визначальний задум щодо ключових моментів в організації співпраці органів влади з міжнародними організаціями.

“Британська школа” в міжнародних відносинах, яка пов’язана з іменами М. Бенкса (Banks, 1984), Х. Булла (Bull, 1977), Дж. Бертона (Burton, 1972), М. Уайта (Wight, 1966), уявляє міждержавне співробітництво як результат Вестфальського миру та створення в ньому міждержавних інституцій та міжнародних норм, які стали результатом зусиль держав з регулювання міжнародної діяльності.

О. Богатуров називає три основних підходи до тлумачення міжнародного устрою, з точки зору прикладного аналізу:

- *реалістичний* — акцент на співвідношення потенціалів між основними суб’єктами міжнародного співтовариства;

- *соціально-конструктивний* — інтерес до правил поведінки між суб'єктами міжнародного співтовариства;

- *інституційний* — спрямований на інструментарій регулювання, основою якого виступають міжнародні інститути як механізм міждержавного співробітництва, здатних надавати примирення та стримувати вплив на поведінку окремих країн на користь широкого кола загалом [5].

Щодо реалістичного підходу, який почали вивчати ще Г. Маргентау, Р. Арон та К. Уолтс, головною ідеєю було розуміння порядку як горизонтального часового зрізу міжнародних відносин, який увесь час визначався співвідношенням потенціалів між великими країнами. На противагу цьому Л. Міллер увів принцип міжнародного регулювання, який уперше був представлений В. Вільсоном у 1918 р. Цей принцип втілювався в політику Ліги націй, потім ООН [6].

Представники соціологічного підходу наголошують, що в умовах нової реальності аналіз міжнародного співробітництва буде недоцільним, якщо його не проводити в більш широкому масштабі глобальних транснаціональних зв'язків та взаємодій. Тому на сьогодні починають виникати “нові міжнародні відносини”, що вимагають підвищеної уваги до ролі соціальних норм та інститутів, групових цінностей та ідентичностей, культур і традицій, які не заперечують, але мотивують інтереси сторін, що беруть участь у співпраці.

Міжнародне співробітництво спрямовується на утвердження й розвиток України як незалежної де-

мократичної держави, на включення національного господарства у світову економічну систему, на поширення у світі образу України як надійного та передбачуваного партнера [6].

У сучасних умовах основними напрямами міжнародного співробітництва є:

- дотримання рішень Окінавської хартії глобального інформаційного суспільства (2000 р.), Женевського (2003 р.) та Туніського (2005 р.) всесвітніх самітів з питань інформаційного суспільства, Європейської стратегії взаємодії (2008 р.), рамкових європейських програм;

- участь у розробці міжнародних норм права та механізмів, що регулюють відносини в галузі використання глобальної інформаційної інфраструктури, включаючи питання управління мережею Інтернет;

- участь у міжнародному інформаційному обміні;

- участь у формуванні системи міжнародної інформаційної безпеки, вдосконалення взаємодії правоохоронних органів України та іноземних держав у галузі попередження, виявлення, припинення та ліквідації наслідків використання ІКТ у терористичних та інших злочинних цілях;

- участь України в міжнародних дослідницьких проєктах за пріоритетними напрямами розвитку науки, технологій і техніки;

- участь у розробці міжнародних стандартів у сфері інформаційних і телекомунікаційних технологій, гармонізація національної системи стандартів та сертифікації в цій сфері з міжнародною системою;

- участь в європейських програмах з розвитку інформаційного су-

спільства та міжнародній ініціативі “Партнерство “Відкритий Уряд” [7].

Особливо слід акцентувати увагу на тому, що питанням співробітництва органів влади України з міжнародними організаціями приділяється особлива увага та присвячена окрема група законодавчих та нормативно-правових документів, зокрема: Конституція України, Закони України “Про засади внутрішньої і зовнішньої політики”, “Про міжнародні договори України”, “Про транскордонне співробітництво”, “Про засади державної регіональної політики” та ін. Цього напряму стосується й низка міжнародних нормативно-правових актів, зокрема: Європейська хартія місцевого самоврядування, а також окремі документи Європейського Союзу, що регулюють процедуру взаємодії ЄС з його сусідами. Тобто Україна має ґрунтовну нормативну базу з питань міжнародного співробітництва.

Україна вже налагодила тісні взаємини з низкою міжнародних організацій. Зокрема, про високий авторитет нашої держави в ООН, однією з держав-співзасновниць якої Україна була в 1945 р., свідчить її неодноразове обрання до Ради Безпеки ООН.

Наша країна отримує значну технічну, консультативну та фінансову допомогу спеціалізованих установ ООН, її фондів і програм, зокрема у сферах демократичного врядування, подолання бідності, досягнення цілей сталого розвитку, підтримки державного управління, боротьби з ВІЛ/СНІД та іншими тяжкими хворобами, захисту довкілля. У червні 2001 р. Україна стала головним ініціатором скликання першої спецесії

Генасамблеї ООН з проблеми ВІЛ/СНІД. Нині наша держава активно використовує можливості ООН для боротьби з ВІЛ/СНІД, зокрема із залучення проектної і технічної допомоги органів ООН. Так, протягом 2012–2017 рр. на ці цілі орієнтовно України виділено Глобальним фондом з протидії ВІЛ/СНІД близько 305 млн дол. США [8].

На 2017 р. продовжено термін дії Рамкової програми партнерства Уряду України – ООН на 2012–2016 рр. (понад 133 млн дол. США), а також програм співпраці України з Дитячим фондом ООН (ЮНІСЕФ) на 2012–2016 рр. (бюджет – понад 22 млн дол. США) та Фондом ООН у галузі народонаселення (ЮНФПА) на 2012–2016 рр. (бюджет – 6,5 млн дол. США). У контексті подолання гуманітарних наслідків агресії РФ проти нашої держави триває активна співпраця між Україною та організаціями системи ООН (УВКБ, УКГП, ПРООН, ВПП, МОМ, ВООЗ, ЮНФПА, ЮНІСЕФ та ін.) у гуманітарній сфері на Донбасі. Впродовж 2016 та 2017 рр. організації системи ООН реалізували в Україні щорічний План гуманітарного реагування ООН, у рамках якого на цілі гуманітарної допомоги, постраждалому населенню від військових дій на сході України, у 2016 р. було мобілізовано 97,5 млн дол. США. У 2017 р. – бюджет становив 214 млн дол. США. [8]. В рамках реалізації Плану гуманітарного реагування ООН тільки за останній рік допомогу отримало близько 2,6 млн осіб.

В Україні завдяки Програмі волонтерів ООН (ВОООН) рух волонтерів набув форми громадянської та

молодіжної співпраці в Україні та став невід'ємною частиною роботи ООН у країні. В рамках двох проектів, які здійснювалися спільно з ПРООН у 2008–2011 рр. і 2012–2016 рр., ВООН допомогла підвищити діяльність 52 молодіжних центрів та добровольчих організацій України [9]. ВООН спільно з українськими громадськими організаціями-партнерами сприяла мобілізації сотень тисяч українців до участі у волонтерській діяльності. Офіс ООН в Україні забезпечує реалізацію проектів Програми розвитку ООН в Україні (ПРООН), активно співпрацює з Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством екології та природних ресурсів, Міністерством у справах сім'ї, молоді та спорту, іншими українськими відомствами. Крім ПРООН, Офіс координує діяльність в Україні Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), МАГАТЕ, МОП, Управління Верховного комісара ООН у справах біженців (УВКБ), Об'єднаної програми ООН з питань ВІЛ/СНІД (ЮНЕЙДС), Управління ООН з наркотиків і злочинності, ЮНЕСКО та ЮНІСЕФ.

Міжнародна організація праці (МОП) протягом 25 років свого існування в Україні сприяє наданню роботи через розвиток соціального діалогу для підтримки економічних перетворень, інвестицій, підприємництва, розвитку навичок, створення робочих місць та забезпечення стабільних засобів до існування, охорони праці та охорони здоров'я, захисту прав на роботі та посилення соціального захисту.

Слід відзначити високу активність України в міжнародному спів-

робітництві у сфері охорони здоров'я. Так, Фонд Народонаселення ООН (UNFPA) протягом 20 років підтримує Україну щодо розроблення системи планування сім'ї, що призвело до зменшення материнської смертності та скорочення чисельності абортів більш як у 2 рази. Віднедавна Фонд Народонаселення ООН займається питаннями гендерної рівності та реагування на гендерно-зумовлене насильство. Станом на жовтень 2017 р. Фонд надав допомогу більш як 20 тис. людей, що пережили насильство [9]. Медикаменти та медичне обладнання, надане Фондом Народонаселення ООН, допомагають безпечному народженню дітей та сприяють збереженню здоров'я жінок.

З моменту відкриття офісу ЮНІСЕФ у Києві в 1997 р. ця організація сприяє реалізації прав дітей в Україні. З 2014 р. понад 270 тис. дітей та сімей з дітьми отримали психологічну підтримку, більш як 1,8 млн осіб отримали доступ до безпечної питної води в постраждалих від військового конфлікту районах. Доступ до освіти дітей, які проживають поблизу лінії зіткнення, підтримувався шляхом відновлення 70 шкіл [9]. Завдяки ЮНІСЕФ діти та їхні сім'ї отримали необхідні знання про безпечне поведіння з мінами та об'єктами, що не розірвалися, в зоні військових дій.

З набуттям нашою країною членства у СОТ у травні 2008 р. Україна бере участь у засіданнях Генеральної ради СОТ. Членство у СОТ відкрило для України можливість ведення переговорів про вільну торгівлю з ЄС та Європейською асоціацією

вільної торгівлі, посилило позицію нашої країни в імplementації чинних двосторонніх угод про вільну торгівлю.

Діяльність України в ОБСЄ забезпечує рівноправну участь нашої держави в обговоренні і вирішенні актуальних проблем міжнародної безпеки і співпраці. Серед головних напрямів співпраці України з ОБСЄ — активізація її участі у врегулюванні “заморожених” конфліктів.

На сьогодні найстарішою європейською організацією з питань регіональної політики є Асоціація європейських прикордонних регіонів (АЄПР). Одразу після утворення в 1971 р. АЄПР встановила тісні контакти з Радою Європи, Європейською комісією, Європейським Парламентом, Радою європейських муніципалітетів і регіонів (СЕМР), а також з численними прикордонними регіонами [10]. АЄПР є добровільною неурядовою асоціацією, її члени сплачують вступний і членський внески, водночас АЄПР отримує субсидії від Європейської Комісії і національних урядів [11]. Нині серед членів АЄПР налічується більш як 180 європейських прикордонних регіонів (євро-регіонів) Європи, в тому числі євро-регіони за участю областей України: Одеська область, є членом АЄПР як один з регіонів у складі Єврорегіону “Нижній Дунай”, Сумська область — засновник Єврорегіону “Ярославна”, Харківська область — член Єврорегіону “Слобожанщина” [12]. Із зазначеного можна зробити висновок, що Україна загалом є активним гравцем на міжнародній арені.

На сьогодні важливим кроком до формування міжнародного співро-

бітництва в Україні є впровадження реформи щодо децентралізації, яка сприятиме підвищенню ролі органів місцевого самоврядування. Органи місцевого самоврядування набувають статусу суб’єктів міжнародного співробітництва та активно взаємодіють з містами-партнерами, міжнародними неурядовими організаціями, беруть участь у спільних проектах, що допомагає проаналізувати та вдосконалити шляхи власного розвитку.

Висновок. Співробітництво органів влади України з міжнародними організаціями є важливим аспектом стратегічного розвитку нашої країни. Стратегічні напрями зовнішньої діяльності визначають додаткові можливості щодо співпраці органів влади з міжнародними організаціями, а також забезпечують участь в їх діяльності. Співпраця із зазначеними міжнародними організаціями — це лише окремі приклади успішних міжнародних відносин, підходів, форм та принципів їх діяльності.

Слушно, що співпраця органів місцевої влади з міжнародними міжурядовими та неурядовими організаціями дає змогу долучитися до впровадження сучасного світового досвіду врядування. Реалізація різноманітних проектів за підтримки міжнародних організацій спрямована на активізацію регіонів України та орієнтує об’єднані територіальні громади на відповідальну участь в муніципальній діяльності.

Співробітництво органів влади України з міжнародними організаціями в сучасних умовах формується як пріоритетний напрям комунікацій, діалогу взаємного пристосуван-

ня конфліктних інтересів та цінностей в умовах глобалізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Косминский Е. А.* Историография средних веков V в. – середины XIX в / Е. А. Косминский. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1963. – 430 с.
2. *Мунтян М. А.* Основы теории международных отношений / М. А. Мунтян. – М. : Изд-во МАБиУ, 2006. – 164 с.
3. *Derriennic J.-P.* Esquisse de problematique pour une sociologie des relations intemationales / J.-P. Derriennic. – Paris, 1977. – P. 110.
4. *Циганков П. А.* Міжнародні відносини / П. А. Циганков. – М. : Нова шк., 1996. – 320 с.
5. *Богатуров А. Д.* Современный международный порядок [Электронный ресурс] / А. Д. Богатуров // Междунар. процессы. – 2003. – Т. 1. – № 1. – Январь–апрель. – Режим доступа : <http://www.intertrends.ru/one/001.htm>
6. *Miller L. H.* Global Order : Values and Power in International Politics. Boulder, CO, 1994. – 115 p.
7. *Державне агентство з питань електронного урядування України* [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dknii.gov.ua/content/mizhnarodna-diyalnist>
8. *Діяльність України в Організації Об'єднаних Націй* [Електронний ресурс] // Сайт Міністерства Закордонних справ України. – Режим доступу : <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations/uno>
9. *25-річчя Організації Об'єднаних Націй в Україні: Разом заради людської гідності, миру та розвитку* [Електронний ресурс] // United Nation Ukraine. – Режим доступу : <http://un.org.ua/ua/informatsiinyi-tsentr/>

news/4225-25-richchia-orhanizatsii-obiednanykh-natsii-v-ukraini-razom-zarady-liudskoi-hidnosti-myru-ta-rozvytku

10. *History of Association of European Border Regions (AEBR)* [Електронний ресурс] // Association of European Border Regions. Official. – Режим доступу : <http://www.aebr.eu/en/profile/history.php>
11. *Profile* – Association of European Border Regions (AEBR) [Електронний ресурс] // Association of European Border Regions. Official. – Режим доступу : <http://www.aebr.eu/en/index.php>
12. *Ткач А. О.* Участь міжнародних міжурядових та неурядових організацій у процесі розвитку міжнародного співробітництва органів місцевої публічної влади в Україні [Електронний ресурс] / А. О. Ткач // Наук. пр. [Чорномор. держ. ун-ту ім. Петра Могили комплексу “Києво-Могилянська академія”]. Серія: Державне управління. – 2015. – Т. 263, Вип. 252. – С. 137–143. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdu_2015_263_252_25

REFERENCES

1. *Kosminskii E. A.* (1963), Istoriografiya srednikh vekov V v. – serediny XIX v. [Historiography of the Middle Ages V century – mid XIX century], Izd-vo Moskovskogo universiteta, Moscow, Russia.
2. *Muntyan M. A.* (2006), Osnovy teorii mezhdunarodnykh otnosheniy [Fundamentals of the theory of international relations], Izd-vo MABiU, Moscow, Russia.
3. *Derriennic J.-P.* (1977), Esquisse de problematique pour une sociologie des relations intemationales [Esquisse de problematique pour une sociologie des relations intemationales], Paris, France.

4. *Tsigankov P. A.* (1996), *Mizhnarodni vidnosini* [International Relations], Nova shkola, Moscow, Russia.
5. *Bogaturov A. D.* (2003), "Modern international order", *Mezhdunarodnyye protsessy* [Online], T. 1, vol. 1, January-April, available at: <http://www.intertrends.ru/one/001.htm> (Accessed 24 Feb 2018).
6. *Miller L. N.* (1994), *Global Order: Values and Power in International Politics*, Boulder, CO.
7. *State Agency for E-Governance of Ukraine* (2018), "International activity" [Online], available at: <http://dknii.gov.ua/content/mizhnarodnadiyalnist> (Accessed 24 Feb 2018).
8. *Site of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine* (2017), "Ukraine's activities in the United Nations" [Online], available at: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations/uno> (Accessed 24 Feb 2018).
9. *United Nation Ukraine* (2017), "United Nations 25th Anniversary in Ukraine: Together for the sake of human dignity, peace and development" [Online], available at: un.org.ua/ua/informatsiinyi-tsentri/news/4225-25-richchia-orhanizatsii-obiednanykh-natsii-v-ukraini-razom-zarady-liudskoi-hidnosti-myru-ta-rozvytku (Accessed 24 Feb 2018).
10. *Association of European Border Regions. Official* (2018), "History of the Association of European Border Regions (AEBR)" [Online], available at: <http://www.aebr.eu/en/profile/history.php> (Accessed 24 Feb 2018).
11. *Association of European Border Regions. Official* (2018), "Profile – Association of European Border Regions (AEBR)" [Online], available at: <http://www.aebr.eu/en/profile/history.php> (Accessed 24 Feb 2018).
12. *Thach A. O.* (2015) "Participation of international intergovernmental and non-governmental organizations in the process of development of international cooperation of local public authorities in Ukraine" *Scientific Papers [Chernomorsky State University named after Petro Mohyla of the Kyiv-Mohyla Academy complex]. Series: Public Administration*, T. 263, Vol. 252. — P. 137–143.